

Vergaderjaar 1986–1987

19399

Voorstel van wet van de leden Worrell en Haas-Berger, houdende regelen ten aanzien van de jeugdhulpverlening (Wet op de jeugdhulpverlening)

Nr. 8

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

4 februari 1987

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het wenselijk is de totstandkoming te bevorderen van een samenhangend aanbod van jeugdhulpverlening van goede kwaliteit en afgestemd op de behoefte en daartoe een uniforme regeling te treffen inzake de planning en begrotingsfinanciering van voorzieningen van jeugdhulpverlening en de daarop betrekking hebbende steunfuncties, de bevoegdheden van de onderscheiden overheden terzake te regelen, alsmede de Beginselenwet voor de kindbescherming in te trekken en enige andere wetten te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. Onze ministers: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en Onze Minister van Justitie;

b. jeugdige: een persoon die de meerderjarigheidsleeftijd nog niet heeft bereikt dan wel een persoon die de meerderjarigheidsleeftijd heeft bereikt, doch slechts zolang voortzetting van jeugdhulpverlening voor hem noodzakelijk is en hij de leeftijd van vijfentwintig jaren niet heeft bereikt;

c. jeugdhulpverlening: activiteiten gericht op het bij jeugdigen voorkomen, verminderen of opheffen van problemen of stoornissen van lichamelijke, geestelijke, sociale of pedagogische aard die hun ontwikkeling naar volwassenheid ongunstig kunnen beïnvloeden;

d. voorziening: een aanbod van jeugdhulpverlening;

e. steunfunctie: een aanbod van ondersteunende werkzaamheden ten behoeve van jeugdhulpverlening;

- f. experiment: het in of ten behoeve van voorzieningen ontwikkelen en in de praktijk beproeven van nieuwe en het verbeteren van bestaande methoden, werkvormen of hulpmiddelen;
 - g. uitvoerder: degene die een voorziening in stand houdt;
 - h. pleeggezin: een gezin van anderen dan de ouders of stiefouder van een jeugdige waarin de jeugdige wordt verzorgd en opgevoegd;
 - i. rijksinrichting: een voorziening van residentiële hulpverlening die staat onder beheer van Onze Minister van Justitie;
 - j. plaatsende instantie: een instantie als bedoeld in artikel 28;
 - k. regio: een regio als bedoeld in artikel 3a;
 - l. samenwerkingsverband: een samenwerkingsverband als bedoeld in artikel 15;
 - m. jeugdhulpadviesteam: een team als bedoeld in hoofdstuk III;
 - n. beroepskracht: degene die op grond van een overeenkomst of aanstelling tegen een beloning werkzaam is;
 - o. maatregel van justitiële kindbescherming: een beslissing van de kinderrechter als bedoeld in Titel 14, Afdelingen 3 en 4, en Titel 15, Afdelingen 5, 9 en 10, van Boek I van het Burgerlijk Wetboek, alsmede de straffen, bedoeld in artikel 77f, en de maatregelen, bedoeld in artikel 77h, van het Wetboek van Strafrecht.
2. De jeugdhulpverlening wordt onderscheiden in de volgende typen:
- a. pleegzorg: hulpverlening waarbij de jeugdige wordt opgenomen in een pleeggezin;
 - b. residentiële hulpverlening: hulpverlening waarbij een jeugdige wordt opgenomen in een tehuis waarin dag en nacht hulp wordt geboden;
 - c. semi-residentiële hulpverlening: hulpverlening waarbij een jeugdige regelmatig gedurende een deel van een etmaal in een daartoe bestemde inrichting verblijft;
 - d. ambulante hulpverlening: hulpverlening waarbij een jeugdige verblijft in het gezin van zijn ouders of stiefouder dan wel in een pleeggezin.

Artikel 2

1. Deze wet is van toepassing op de beleidsvorming en de uitvoering en bekostiging van voorzieningen, behorende tot een van de in de bijlage bij deze wet opgenomen categorieën, alsmede op steunfuncties.
2. De voorzieningen behoren, overeenkomstig het bepaalde in de bijlage, tot de primaire, secundaire of tertiaire hulpverlening.

Artikel 3

1. De steunfuncties, alsmede de voorzieningen van tertiaire hulpverlening en de voorzieningen van secundaire hulpverlening, die in verband met de spreiding van de doelgroep gericht zijn op jeugdigen uit het hele land of grote delen daarvan, verder te noemen: landelijke voorzieningen, behoren tot de bemoeiing van het Rijk.
2. De overige voorzieningen, verder te noemen: regionale voorzieningen, behoren onverminderd het derde lid, tot de bemoeiing van de provincies.
3. Een regionale voorziening die voldoet aan het bepaalde bij of krachtens deze wet, kan, mits de overheid tot wier bemoeiing de voorziening behoort, heeft verklaard dat de voorziening past in het plan, worden gesubsidieerd door een gemeente.

Artikel 3a

De provinciale besturen wijzen gebieden aan die voor de toepassing van deze wet als regio worden aangemerkt en die samenvallen met één of meer samenwerkingsgebieden als bedoeld in artikel 2 van de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1984, 699).

Artikel 4

1. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 28, 31, 33, 35 en 41, alsmede voor een koninklijk besluit als bedoeld in artikel 64 geschiedt door Onze ministers.

2. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 47, 48, 51m, 52 en 55, alsmede voor een koninklijk besluit als bedoeld in artikel 53 geschiedt door Onze Minister van Justitie.

3. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur op grond van deze wet, behoudens die, bedoeld in de artikelen 48 en 55, wordt niet gedaan dan nadat het ontwerp in de Nederlandse Staatscourant is bekend gemaakt en aan een ieder de gelegenheid is geboden om binnen 30 dagen na de dag waarop de bekendmaking is geschied, wens en bezwaren ter kennis van Onze ministers te brengen. Gelijktijdig met de bekendmaking wordt het ontwerp aan de beide kamers der Staten-Generaal overgelegd.

Artikel 5

Bij de beleidsvorming wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de pluriformiteit van de samenleving en worden met inachtneming van waarborgen voor deugdelijkheid, doelmatigheid en democratisch functioneren eigen initiatief en verantwoordelijkheid van de burgers bevorderd.

Artikel 6

1. Onze ministers brengen jaarlijks, uiterlijk tegelijk met de indiening van de voorstellen van wet houdende vaststelling van de hoofdstukken van de begroting van de uitgaven van het Rijk, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal verslag uit van de ontwikkelingen op het terrein van de jeugdhulpverlening.

2. Het verslag bevat in ieder geval

- a. gegevens inzake de uitvoering van het plan;
- b. een overzicht van de kosten van de jeugdhulpverlening in het afgelopen kalenderjaar en van de bronnen waaruit deze zijn bestreden.

HOOFDSTUK II. PLANNING

§ 1. Rijksplanning

Artikel 7

1. Onze ministers stellen jaarlijks telkens voor vier jaren een plan vast ten aanzien van de jeugdhulpverlening.

2. Het plan bevat:

a. de voorgenomen wijzigingen in het beleid met betrekking tot de functies, capaciteit, samenhang en spreiding van de steunfuncties en landelijke voorzieningen;

b. een beschrijving van de samenhang tussen de steunfuncties en landelijke voorzieningen waarop het plan betrekking heeft en andere voorzieningen en andere vormen van hulpverlening;

c. een aanduiding van de termijnen waarbinnen de voorgenomen beleidswijzigingen zullen worden verwezenlijkt;

d. de kosten verbonden aan de bekostiging van de steunfuncties en landelijke voorzieningen.

3. Het plan voorziet in ieder geval in een genoegzaam aanbod van jeugdhulpverlening ten behoeve van jeugdigen ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kindbescherming is toegepast.

4. Het plan bevat bovendien een vermelding van de uitkeringen die het Rijk in het derde en vierde jaar waarop het plan betrekking heeft, voornemens is aan de provincies beschikbaar te stellen ten behoeve van de bekostiging van de regionale voorzieningen en het jeugdhulpadviesteam.

Artikel 8

1. Het plan wordt niet vastgesteld dan nadat daarover met de provinciale besturen en, ten aanzien van het beleid met betrekking tot steunfuncties en landelijke voorzieningen, met de naar het oordeel van Onze ministers representatieve vertegenwoordigers daarvan overleg is gevoerd.

2. Alvorens tot vaststelling van het plan over te gaan maken Onze ministers het ontwerp van het plan tijdig bekend in de Nederlandse Staatscourant en in een of meer dag- of nieuwsbladen, onder vermelding van de bevoegdheid, bedoeld in het derde lid.

3. Binnen een maand na de dagtekening van de Nederlandse Staatscourant waarin het ontwerp bekend werd gemaakt, kan een ieder ten aanzien van het ontwerp wensen en bezwaren ter kennis van Onze ministers brengen.

4. Het vastgestelde plan wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt en wordt door Onze ministers onverwijld gezonden aan de beide kamers der Staten-Generaal, onder vermelding van de bezwaren, bedoeld in het derde lid.

Artikel 9

1. Onze ministers stellen jaarlijks met inachtneming van het plan vast:

- welke steunfuncties en landelijke voorzieningen in het komende kalenderjaar voor bekostiging in aanmerking komen dan wel door het Rijk in stand zullen worden gehouden, door wie een steunfunctie of voorziening zal worden uitgevoerd, alsmede het maximale subsidie en in voorkomende gevallen de maximale capaciteit;

- welke bedragen in het komende kalenderjaar beschikbaar zullen zijn voor de bestrijding van financiële gevolgen van een vermindering van het subsidie of de capaciteit dan wel beëindiging van de bekostiging van steunfuncties of landelijke voorzieningen;

- welke bedragen voor het jaar volgende op het komende kalenderjaar aan de provincies beschikbaar zullen worden gesteld voor de bekostiging van regionale voorzieningen en jeugdhulpadviesteams, voor zover de wetgever de nodige gelden beschikbaar stelt.

2. Indien aannemelijk is dat de vaststelling, bedoeld in het eerste lid, onder a en b, zal leiden tot gevolgen voor de rechtspositie van werknemers van uitvoerders, overleggen Onze ministers daarover met de representatieve organisaties van werkgevers en werknemers.

3. Beslissingen als bedoeld in het eerste lid worden schriftelijk aan de belanghebbenden medegedeeld.

4. Onze ministers maken bovendien jaarlijks bekend welk bedrag beschikbaar is voor de uitvoering van experimenten.

§ 2. Provinciale planning

Artikel 10

Provinciale staten stellen jaarlijks telkens voor vier jaren een plan vast ten aanzien van de regionale voorzieningen.

2. Het plan bevat per regio:

- de voorgenomen wijzigingen in het beleid met betrekking tot de functies, capaciteit, samenhang en spreiding;

- een beschrijving van de samenhang tussen de voorzieningen waarop het plan betrekking heeft en andere voorzieningen en andere vormen van hulpverlening;

- c. een aanduiding van de termijnen waarbinnen de voorgenomen beleidswijzigingen zullen worden verwezenlijkt;
 - d. de kosten verbonden aan de bekostiging van regionale voorzieningen en jeugdhulpadviesteams.
3. Het plan voorziet voor elke regio in een patroon van voorzieningen, dat zo goed mogelijk aansluit bij de behoeften en dat evenwichtig is opgebouwd uit voorzieningen behorende tot de typen, genoemd in artikel 1, derde lid. Het plan voorziet in ieder geval in een genoegzaam aanbod van jeugdhulpverlening ten behoeve van jeugdigen ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kindbescherming is toegepast. Onze ministers kunnen in verband met de tweede volzin richtlijnen geven omtrent de inhoud van het provinciale plan.

Artikel 11

1. Provinciale staten stellen een verordening vast, waarin regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop ingezetenen en in de provincie werkzame uitvoerders worden betrokken bij de voorbereiding van het beleid ten aanzien van de regionale voorzieningen.
2. In deze verordening worden tenminste geregeld:
- a. de wijze waarop beleidsvoornemens worden bekend gemaakt;
 - b. de wijze waarop ingezetenen en in de provincie werkzame uitvoerders in staat worden gesteld hun mening over de beleidsvoornemens kenbaar te maken;
 - c. de wijze waarop met in de provincie werkzame uitvoerders overleg wordt gevoerd over de beleidsvoornemens;
 - d. de rapportering over de onder b bedoelde inspraak en het onder c bedoelde overleg en de uitkomsten daarvan;
 - e. de wijze waarop ingezetenen en in de provincie werkzame uitvoerders in de gelegenheid worden gesteld hun beklag te doen over de uitvoering van de verordening.

Artikel 12

1. Provinciale staten stellen jaarlijks met inachtneming van het plan voor elke regio vast:
- a. welke regionale voorzieningen in het komende kalenderjaar voor bekostiging in aanmerking komen dan wel door de provincie in stand zullen worden gehouden, door wie een voorziening zal worden uitgevoerd, alsmede het maximale subsidie en in voorkomende gevallen de maximale capaciteit;
 - b. welke bedragen in het komende kalenderjaar beschikbaar zullen worden gesteld voor de bestrijding van financiële gevolgen van een vermindering van het subsidie of de capaciteit dan wel beëindiging van de bekostiging;
 - c. welk bedrag in het komende kalenderjaar beschikbaar zal worden gesteld voor de bekostiging van het jeugdhulpadviesteam.
2. Indien aannemelijk is dat de vaststelling, bedoeld in het eerste lid, zal leiden tot gevolgen voor de rechtspositie van werknemers van uitvoerders wordt daarover met de representatieve organisaties van werkgevers en werknemers overleg gevoerd.
3. Beslissingen als bedoeld in het eerste lid worden schriftelijk aan de uitvoerders en het jeugdhulpadviesteam medegedeeld.

Artikel 13

Gedeputeerde staten zenden jaarlijks vóór 1 juli aan Onze ministers een overzicht van de kosten van de regionale voorzieningen en de jeugdhulpadviesteams in de onderscheiden regio's over het afgelopen kalenderjaar.

Artikel 14

1. Onze ministers verstrekken jaarlijks een uitkering aan de provincies ter bestrijding van de kosten, bedoeld in artikel 12, eerste lid.
2. De uitkering bedraagt de som van de in artikel 9, eerste lid, onder c, bedoelde voor de provincie vastgestelde bedragen.
3. Binnen tien maanden na afloop van het kalenderjaar legt het provinciale bestuur aan Onze ministers een verklaring over als bedoeld in artikel 144 van de Provinciewet waaruit blijkt of en in hoeverre de bedrager, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder c, zijn besteed voor het doel waarvoor zij zijn verleend.
4. Voor zover niet uit een verklaring als bedoeld in het derde lid blijkt dat een bedrag is besteed voor het doel waarvoor het is verleend, wordt het desbetreffende bedrag teruggevorderd.
5. Het provinciale bestuur kan tegen een beslissing van Onze ministers als bedoeld in het vierde lid in beroep komen bij de Kroon binnen dertig dagen na de datum waarop de beslissing is verzonden.

HOOFDSTUK III. SAMENWERKING

§ 1. Het samenwerkingsverband

Artikel 15

1. In elke regio is er een samenwerkingsverband waarin de in de regio werkzame, rechtspersoonlijkheid bezittende uitvoerders samenwerken.
2. Het samenwerkingsverband is rechtspersoon. Per categorie van voorzieningen benoemen de uitvoerders één bestuurslid en diens plaatsvervanger. Bestuursleden hebben gedurende ten hoogste vier jaren zitting en zijn vervolgens één maal herbenoembaar.
3. De bestuursleden genieten als zodanig geen bezoldiging en verkrijgen voor het bijwonen van vergaderingen geen vacatiegelden.
4. Het samenwerkingsverband regelt bij reglement zijn zetel, zijn werkwijze waaronder de besluitvorming, alsmede de toerekening aan de onderscheiden deelnemers van de kosten van het samenwerkingsverband. Voor de vaststelling van het reglement is een volstreekte meerderheid van stemmen vereist.
5. De in de regio werkzame raden voor de kindbescherming en plaatsende instanties nemen aan de werkzaamheden van het samenwerkingsverband deel.

Artikel 16

- Het samenwerkingsverband heeft de volgende taken:
- a. de uitwisseling van informatie omtrent de inhoud van de door de deelnemende uitvoerders geboden voorzieningen;
 - b. het aanleggen en bijhouden van een overzicht van de in de regio aanwezige voorzieningen;
 - c. het informeren van derden over de in de regio aanwezige voorzieningen;
 - d. het op elkaar afstemmen van de werkzaamheden van de deelnemende uitvoerders;
 - e. het maken van afspraken over de ondersteuning van voorzieningen en derden in de regio door wie een probleem of stoornis bij een jeugdige wordt onderkend of gesignaleerd;
 - f. het geven van adviezen aan het provinciale bestuur met betrekking tot de planning ten aanzien van regionale voorzieningen;
 - g. het in stand houden van een jeugdhulpadviesteam.

Artikel 17

1. Het bestuur van het samenwerkingsverband stelt een commissie in voor de voorzieningen, behorende tot de primaire, de secundaire of de tertiaire hulpverlening, indien een of meer uitvoerders van tot die hulpverlening behorende voorzieningen zulks verzoeken.

2. Een advies als bedoeld in artikel 16, onder f, wordt niet uitgebracht dan nadat een commissie als bedoeld in het eerste lid in de gelegenheid is gesteld haar standpunt terzake daaraan toe te voegen.

§ 2. Het jeugdhulpadviesteam

Artikel 18

1. Een jeugdhulpadviesteam is evenwichtig samengesteld uit in ieder geval kinderartsen, kinder- of jeugdpsychiaters, orthopedagogen, psychologen en maatschappelijk werkers.

2. De leden van het jeugdhulpadviesteam beschikken ieder over ruime ervaring op hun werkgebied, terwijl zij gezamenlijk over genoegzame ervaring beschikken terzake van onderkenning en behandeling van problemen en stoornissen van jeugdigen. Zij hebben voorts inzicht in het aanbod van jeugdhulpverlening in de regio.

Artikel 19

1. De leden van het jeugdhulpadviesteam worden door het bestuur van het samenwerkingsverband aangewezen uit de deskundigen verbonden aan de deelnemers.

2. De leden vervullen hun functie zonder last van degene tot wie zij in dienstbetrekking staan. De uitvoerder waaraan de deskundige is verbonden, draagt er zorg voor dat deze wegens zijn lidmaatschap van het jeugdhulpadviesteam niet wordt benadeeld in zijn positie.

Artikel 20

Het jeugdhulpadviesteam heeft in zijn regio, onverminderd het overige bij deze wet bepaalde, in ieder geval de volgende taken:

a. het op verzoek van een uitvoerder stellen of doen stellen van een diagnose en het geven van een oordeel over de meest aangewezen behandeling in gevallen waarin sprake is van een zo ingewikkelde problematiek dat multidisciplinaire oordeelsvorming wenselijk is en de tot dusver geboden hulp onvoldoende resultaat heeft gehad;

b. het op verzoek van een plaatsende instantie uitbrengen van advies over de vraag welke hulpverlening voor een jeugdige de meest aangewezen is te achten;

c. het op verzoek van de rechter, bij de toepassing van artikel 262 of 263 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek of van titel VIIIA van het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht, uitbrengen van advies over de vraag welke hulpverlening voor een jeugdige de meest aangewezen is te achten;

d. het registreren van de gegevens, bedoeld in artikel 30c.

Artikel 21

De deelnemers aan het samenwerkingsverband stellen aan het jeugdhulpadviesteam op diens verzoek de deskundigen ter beschikking die nodig zijn voor de uitvoering van de in artikel 20, onder a, b en c, bedoelde taken.

Artikel 22

1. Het samenwerkingsverband voegt aan het jeugdhulpadviesteam een secretariaat toe.
2. Het bestuur van het samenwerkingsverband stelt bij reglement regelen omtrent de werkwijze van het jeugdhulpadviesteam. Het reglement kan een nadere regeling bevatten omtrent de samenstelling en de taak van het jeugdhulpadviesteam.

§ 3. Gezamenlijk opname-, hulpverlenings- en hulpverlenersbeleid

Artikel 23

1. Uitvoerders van semi-residentiële of residentiële voorzieningen op het terrein van de secundaire hulpverlening in een regio stellen ten aanzien van iedere jeugdige die op een voorziening in de regio is aangewezen gezamenlijk vast in welke voorziening de jeugdige zal verblijven, welke specifieke deskundigheid daarnaast aan de jeugdige zal worden geboden en door wie deze deskundigheid beschikbaar zal worden gesteld. De jeugdige en degene die de ouderlijke macht of de voogdij over hem uitoefent worden bij de vaststelling betrokken.
2. De in het eerste lid bedoelde uitvoerders kunnen met het oog op een doelmatige hulpverlening in de regio werkzame uitvoerders van ambulante voorzieningen bij hun samenwerking betrekken.
3. Indien in een rechterlijke uitspraak is vastgesteld in welke voorziening een jeugdige zal verblijven, is het eerste lid in zoverre niet van toepassing.

HOOFDSTUK IV. VOORWAARDEN VOOR HULPVERLENING

Artikel 24

Hulpverlening vindt plaats in de minst ingrijpende vorm, zo dicht mogelijk bij de plaats waar de jeugdige duurzaam verblijft en gedurende een zo kort mogelijke periode en voldoet ook overigens aan de eis dat zij voor de jeugdige de meest aangewezen is te achten.

Artikel 25

1. Een uitvoerder van een voorziening van pleegzorg of van een semi-residentiële of residentiële hulpverlening verleent op verzoek van degene die voor plaatsing verantwoordelijk is, aan een jeugdige ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kinderscherming is getroffen die tot een zodanige plaatsing strekt of haar noodzakelijk maakt de desbetreffende hulp, tenzij hij voor de jeugdige geen plaats heeft.
2. Indien een maatregel van justitiële kinderscherming die strekt tot plaatsing in een landelijke voorziening van residentiële hulpverlening of deze noodzakelijk maakt na toepassing van het eerste lid niet kan worden gerealiseerd, meldt degene die verantwoordelijk is voor de plaatsing dit aan Onze Minister van Justitie.
3. Een uitvoerder van een landelijke voorziening van residentiële hulpverlening verleent aan een jeugdige ten aanzien van wie geen maatregel van justitiële kinderscherming als bedoeld in het eerste lid is getroffen slechts hulp, nadat hij zich er van heeft vergewist, dat Onze Minister van Justitie, geen jeugdige ten aanzien van wie een melding als bedoeld in het tweede lid is gedaan, in aanmerking wil doen komen voor die hulpverlening.

Artikel 26

1. Secundaire hulpverlening van een type, genoemd in artikel 1, tweede lid, onder a, b of c, vangt slechts aan indien een bevoegde

plaatsende instantie, overeenkomstig het bepaalde bij deze wet, niet langer dan twee maanden tevoren heeft vastgesteld dat die hulpverlening voor de betrokken jeugdige aangewezen is te achten. De hulpverlening geschiedt slechts gedurende de door de plaatsende instantie aangegeven termijn.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op voortzetting van de hulpverlening aan de jeugdige na het verstrijken van de door de plaatsende instantie aangegeven termijn.

Artikel 27

1. Artikel 26 is niet van toepassing, indien het betreft hulpverlening aan een jeugdige ten aanzien van wie:

a. artikel 262 of 263 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek is toegepast;
b. recht is gedaan overeenkomstig titel VIII A van het eerste boek van het Wetboek van Strafrecht.

2. In acute noodsituaties is artikel 26, eerste lid, niet van toepassing.

3. Hulpverlening in gevallen als bedoeld in het tweede lid geschiedt voor ten hoogste veertien dagen. Van de aanvang van de hulpverlening wordt, indien deze niet plaatsvond door tussenkomst van een plaatsende instantie, zo spoedig mogelijk onder opgave van redenen mededeling gedaan aan een plaatsende instantie.

Artikel 28

1. Onze ministers erkennen een uitvoerder van ambulante hulpverlening als plaatsende instantie, voor een daarbij aan te wijzen werkgebied, indien:

a. naar het oordeel van Onze ministers aan diens activiteiten als plaatsende instantie behoefte bestaat;

b. een zodanige werkwijze wordt toegepast dat is gewaarborgd dat de taken bedoeld in artikel 30 onafhankelijk van de overige werkzaamheden worden uitgevoerd en dat één deskundige met de verantwoordelijkheid voor deze taken is belast;

c. de taken, bedoeld in artikel 30, worden uitgevoerd door personen die voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen categorieën van instellingen of instanties, niet zijnde uitvoerders, worden aangewezen, die overeenkomstig het eerste lid voor erkenning in aanmerking komen.

3. Een erkende plaatsende instantie is bevoegd in de gevallen waarin deze wet zulks vereist, ten aanzien van een jeugdige die duurzaam verblijft in zijn werkgebied vast te stellen welke hulpverlening voor die jeugdige aangewezen is te achten.

4. Van erkenningen als bedoeld in dit artikel wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 29

Onze ministers stellen regels omtrent de indiening en de wijze van behandeling van verzoeken om erkenning.

Artikel 30

1. Een plaatsende instantie:

a. draagt er, met het oog op de vaststelling, bedoeld in artikel 26, eerste lid, zorg voor dat een onderzoek wordt verricht naar de problemen en stoornissen van de betrokken jeugdige en stelt, met inachtneming van de eisen, genoemd in artikel 24, vast welke vorm of vormen van hulpverlening in verband daarmee voor de jeugdige de meest aangewezen is of zijn te achten;

b. draagt, met het oog op de toepassing van artikel 26, tweede lid, zorg voor een evaluatie van de hulpverlening en stelt vast of, de omstandigheden in aanmerking genomen, voortzetting van de hulpverlening voor de jeugdige aangewezen is te achten;

c. stelt telkens de termijn vast gedurende welke de hulpverlening nodig is te achten, welke termijn ten hoogste zes maanden bedraagt.

2. De jeugdige, degene die de ouderlijke macht of de voogdij uitoefent, alsmede de daarvoor in aanmerking komende uitvoerder worden bij de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, betrokken.

3. De in het eerste lid bedoelde werkzaamheden worden telkens in een rapport schriftelijk verantwoord.

Artikel 30a

De plaatsende instantie draagt er zorg voor dat de hulpverlening die voor de jeugdige overeenkomstig artikel 30, eerste lid, aangewezen wordt geacht, wordt gerealiseerd. De hulpverlening vindt plaats in de regio waarin de jeugdige duurzaam verblijft, tenzij hulpverlening buiten de regio het meest aangewezen is te achten of in de regio geen plaats voor de jeugdige beschikbaar is.

Artikel 30b

1. Beëindiging van secundaire hulpverlening van een type, genoemd in artikel 1, tweede lid, onder a, b of c, vindt plaats, indien een bevoegde plaatsende instantie heeft vastgesteld dat, de omstandigheden in aanmerking genomen, voortzetting van de hulpverlening voor de jeugdige niet aangewezen is. De vaststelling geschiedt op basis van een beschrijving van de verleende hulp, onder vermelding van de resultaten ervan. De plaatsende instantie stelt tevens vast of andere dan in de eerste zin bedoelde hulpverlening aangewezen is te achten en legt dit schriftelijk vast.

2. Een uitvoerder van secundaire semi-residentiële of residentiële hulpverlening zendt vóór het verstrijken van de door de plaatsende instantie vastgestelde termijn, alsmede indien hij voornemens is de hulpverlening binnen die termijn te beëindigen, aan de plaatsende instantie door wiens tussenkomst de jeugdige is opgenomen, tijdig een beschrijving als bedoeld in de tweede zin van het eerste lid.

Artikel 30c

De plaatsende instantie doet aan het jeugdhulpadviesteam van de regio van zijn werkgebied schriftelijk mededeling van de aanvang en beëindiging van secundaire hulpverlening van een type, genoemd in artikel 1, tweede lid, onder a, b of c.

Artikel 30d

1. Een plaatsende instantie stelt binnen vier maanden na afloop van een kalenderjaar een verslag op van zijn plaatsingsbeleid in het voorafgaande jaar.

2. Het verslag bevat een overzicht van de rapporten, bedoeld in artikel 30, derde lid, ontdaan van tot personen herleidbare gegevens. Daarbij wordt aangegeven in welke gevallen de aangewezen geachte hulpverlening is gerealiseerd en indien zulks niet het geval is, de redenen daarvan.

3. Het verslag wordt zo spoedig mogelijk gezonden aan het jeugdhulpadviesteam van de regio van het werkgebied van de plaatsende instantie.

4. Indien het jeugdhulpadviesteam op grond van een verslag als bedoeld in het eerste lid van oordeel is dat het plaatsingsbeleid van een plaatsende instantie niet in overeenstemming is met de artikelen 30, 30a

en 30b dan wel dat de plaatsende instantie anderszins handelt in strijd met deze wet, doet hij daarvan schriftelijk mededeling aan Onze ministers.

Artikel 30e

1. Indien een plaatsende instantie niet voldoet aan het bepaalde bij of krachtens deze wet kan de erkenning worden ingetrokken.

2. Een erkenning wordt niet ingetrokken dan nadat de plaatsende instantie in de gelegenheid is gesteld terzake te worden gehoord.

3. Van een intrekking wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

HOOFDSTUK V. KWALITEIT

Artikel 31

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden met het oog op een goede kwaliteit van de hulpverlening ten aanzien van daarbij aan te geven categorieën van voorzieningen regels gesteld. De regels kunnen betrekking hebben op:

a. het aantal beroepskrachten, hun functies en de eisen waaraan beroepskrachten en pleeggezinnen moeten voldoen;

b. de eisen waaraan vrijwilligers, anders dan bestuurders, moeten voldoen;

c. de openingstijden en de aanwezigheid van beroepskrachten en vrijwilligers gedurende de openingstijden;

d. de groepsgrootte;

e. de omvang en de indeling van de accommodatie, alsmede de inrichting daarvan;

f. de inhoud en de wijze van totstandkoming van een hulpverleningsplan;

g. de maximale verblijfsduur van jeugdigen;

h. de vaststelling van werkplannen;

i. de samenwerking met anderen dan uitvoerders;

j. de verzorging en opvoeding van jeugdigen;

k. het voor jeugdigen geldende regiem.

2. In de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, kunnen ten aanzien van steunfuncties regels worden gesteld omtrent de onderwerpen, bedoeld in het eerste lid, onder a en h.

HOOFDSTUK VI. BEKOSTIGING

§ 1. Algemene voorwaarden voor bekostiging.

Artikel 32

1. Een voorziening komt slechts voor bekostiging op grond van deze wet in aanmerking, indien:

a. de uitvoerder een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid is, zijn zetel heeft in Nederland en direct noch indirect beoogt winst te maken;

b. aannemelijk is gemaakt dat:

1°. aan de uitvoerder, met inbegrip van het subsidie, voldoende financiële middelen ter beschikking zullen staan om de voorgenomen werkzaamheden uit te voeren;

2°. een zodanige werkwijze zal worden toegepast dat redelijkerwijs mag worden verwacht dat de doelen waarvoor de bekostiging wordt verleend kunnen worden bereikt;

3°. ten aanzien van de voorziening zal worden voldaan aan het bij of krachtens de wet bepaalde.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de bekostiging van steunfuncties.

3. Ten behoeve van het functioneren van een jeugdhulpadviesteam wordt slechts subsidie verstrekt op grond van deze wet, indien het jeugdhulpadviesteam voldoet aan het bij of krachtens de wet bepaalde.

§ 2. Bekostiging van steunfuncties en landelijke voorzieningen.

Artikel 33

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent de bekostiging van de steunfuncties en de landelijke voorzieningen.

2. De algemene maatregel van bestuur bevat regels met betrekking tot

- a. de subsidiegrondslag;
- b. de rechtmatige en doelmatige besteding van subsidies;
- c. de gevallen waarin de uitvoerder aan het rijk een vergoeding verschuldigd is in verband met vermogensvorming als gevolg van de bekostiging;
- d. het aanvragen van subsidie;
- e. de begroting, de administratie, de financiële verantwoording en het jaarverslag;
- f. het vaststellen van het subsidie;
- g. de gevallen waarin subsidie zal worden verleend voor de bestrijding van financiële gevolgen van een vermindering van het subsidie of de capaciteit dan wel de beëindiging van de bekostiging.

3. Onze ministers kunnen nadere regels stellen ten aanzien van de onderwerpen genoemd in het tweede lid, onder d, e en f.

§ 3. Bekostiging door de provincies.

Artikel 34

1. Provinciale staten stellen bij verordening regels vast omtrent de bekostiging van de regionale voorzieningen en de in de provincie werkzame jeugdhulpadviesteams.

2. De verordening bevat in ieder geval regels met betrekking tot de in artikel 33, tweede lid, genoemde onderwerpen.

§ 4. Bijzondere regels inzake pleegzorg.

Artikel 34a

Een uitvoerder van een voorziening voor pleegzorg verleent overeenkomstig artikel 34b, aan een pleeggezin een vergoeding voor de verzorging en opvoeding van een jeugdige, indien:

- a. de jeugdige daadwerkelijk in het pleeggezin wordt verzorgd en opgevoed op basis van een pleegcontract, overeenkomstig een door Onze ministers vast te stellen model;
- b. ook overigens wordt voldaan aan het bij of krachtens deze wet bepaalde.

Artikel 34b

1. De vergoeding bedraagt voor elke jeugdige een door Onze ministers vast te stellen basisbedrag, dat voor te onderscheiden leeftijdscategorieën verschillend kan zijn.

2. Onze ministers stellen regels omtrent:

- a. op het basisbedrag te verlenen toelagen en de omstandigheden waaronder deze kunnen worden verleend;
- b. de dagen waarover de vergoeding en de toelage wordt verleend;
- c. op het basisbedrag toe te passen kortingen in verband met het inkomen van de jeugdige.

HOOFDSTUK VII. BIJDRAGE IN DE KOSTEN VAN HULPVERLENING

Artikel 35

1. In bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gevallen zijn de ouders of stiefouders van jeugdigen aan het Rijk een bijdrage verschuldigd in de kosten van hulpverlening. In die maatregel kan worden bepaald dat naast of in plaats van de ouders of stiefouders de jeugdigen een bijdrage verschuldigd zijn.

2. Bij of krachtens de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het eerste lid, worden regelen gesteld omtrent:

a. de hoogte van de bijdrage;
b. de wijze waarop het inkomen wordt betrokken in de vaststelling van de verschuldigde bijdrage.

3. Een bijdrage in de kosten van hulpverlening is in ieder geval niet verschuldigd zolang artikel 27, tweede lid, van toepassing is.

HOOFDSTUK VIII. INZAGERECHT

Artikel 36

1. Een uitvoerder verstrekt aan de jeugdige en aan zijn ouders of zijn voogd desgevraagd inzage in en afschrift van de gegevens die deze met betrekking tot de jeugdige onder zich heeft, behoudens voor zover dit voor een derde kennelijk ernstig nadeel zou opleveren. De inzage in en afschrift van de gegevens worden niet verstrekt aan een ouder of voogd, voor zover de jeugdige van bezwaar tegen zodanige verstrekking heeft doen blijken en in staat kan worden geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen terzake.

2. Indien de jeugdige zulks verzoekt, voegt de uitvoerder aan de gegevens een schriftelijke verklaring van de jeugdige toe.

3. Onverminderd het bij of krachtens de wet bepaalde, verstrekt de uitvoerder, anders dan overeenkomstig het eerste lid, geen inlichtingen over de jeugdige of inzage in de gegevens die hij met betrekking tot de jeugdige onder zich heeft, dan nadat de jeugdige daarmee heeft ingestemd.

4. Het derde lid is niet van toepassing ten aanzien van personen, voor zover deze die inlichtingen of gegevens voor hun taak nodig hebben, die:

a. bij de hulpverlening worden betrokken;
b. zijn betrokken bij de uitvoering of voorbereiding van die maatregel indien de hulpverlening betrekking heeft op een jeugdige ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kindbescherming is toegepast of wordt voorbereid.

Artikel 37

1. De uitvoerder treft een schriftelijke regeling waarin het recht op inzage in en afschrift van gegevens, alsmede de beperkingen aan het verstrekken van inlichtingen en inzage worden geregeld overeenkomstig artikel 36.

2. Deze regeling wordt desgevraagd aan de belanghebbenden beschikbaar gesteld.

HOOFDSTUK IX. EXPERIMENTEN

Artikel 38

1. Onze ministers kunnen aan een uitvoerder of plaatsende instantie subsidie verlenen in de kosten van uitvoering van een experiment voor een daarbij aan te geven periode van ten hoogste vier jaren.

2. Artikel 32, eerste lid, en artikel 33 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK X. TOEZICHT EN INFORMATIE

Artikel 39

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet, met uitzondering van hoofdstuk XII, zijn, onverminderd het bepaalde bij of krachtens een andere wet, door Onze ministers aan te wijzen ambtenaren belast, welke aanwijzing in de Nederlandse Staatscourant wordt bekend gemaakt.

Artikel 40

1. De in artikel 39 bedoelde ambtenaren kunnen alle inlichtingen verlangen en inzage vorderen van bescheiden, voorzover dit voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is, van:

- a. uitvoerders en rechtspersonen die een steunfunctie verzorgen;
- b. samenwerkingsverbanden;
- c. plaatsende instanties.

Zij verlenen aan deze ambtenaren de door hen verlangde medewerking.

2. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich van het geven van inlichtingen of verlenen van inzage van bescheiden verschonen, voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 41

1. Tot het aan Onze ministers verstrekken van gegevens die nodig zijn voor een goede uitvoering van deze wet, zijn, voor zover zij betrokken zijn bij de uitvoering van deze wet, verplicht:

- a. uitvoerders en rechtspersonen die een steunfunctie verzorgen;
- b. samenwerkingsverbanden;
- c. plaatsende instanties.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald:

- a. de doeleinden waarvoor gegevens worden verstrekt;
- b. de aard van de gegevens die worden verstrekt;
- c. de instanties die voor een goede uitvoering van de wet de beschikking over verstrekte gegevens krijgen;
- d. de tijdvakken waarop de gegevens betrekking hebben;
- e. de termijnen waarbinnen de gegevens worden verstrekt.

3. De gegevens worden alleen in een zodanige vorm opgevraagd en verstrekt dat zij niet tot individuele jeugdigen herleidbaar zijn.

4. Onze ministers stellen regelen vast omtrent het beheer van de verstrekte gegevens.

5. Onze ministers kunnen regelen vaststellen over de wijze waarop en de vorm waarin gegevens worden verstrekt, alsmede over de wijze waarop de verstrekte gegevens worden verwerkt. Tevens kunnen Onze ministers organen aanwijzen waar de verwerking plaatsvindt.

6. De in het vierde en vijfde lid bedoelde regelen worden vastgesteld in overeenstemming met Onze minister wie het mede aangaat.

HOOFDSTUK XI. CENTRALE PLANNING

Artikel 42

Tot 1 januari 1992 behoren regionale voorzieningen tot de bemoeiing van het Rijk en is in plaats van Hoofdstuk II en paragraaf 3 van hoofdstuk VI, dit hoofdstuk van toepassing. Artikel 3, derde lid, is gedurende deze

periode tevens van toepassing op provincies. Paragraaf 2 van hoofdstuk VI is gedurende deze periode van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de regionale voorzieningen en de jeugdhulpadviesteams.

Artikel 43

1. Onze ministers stellen voor de periode tot 1 januari 1992 een plan vast ten aanzien van de jeugdhulpverlening.
2. Het plan bevat in elk geval:
 - a. de voorgenomen wijzigingen in het beleid met betrekking tot de functies, capaciteit, samenhang en spreiding van de steunfuncties, de landelijke voorzieningen en de regionale voorzieningen in de onderscheiden regio's;
 - b. een beschrijving van de samenhang tussen de voorzieningen waarop het plan betrekking heeft en andere voorzieningen en andere vormen van hulpverlening;
 - c. een aanduiding van de termijnen waarbinnen de voorgenomen beleidswijzigingen zullen worden verwezenlijkt;
 - d. de kosten verbonden aan de bekostiging van de steunfuncties, de landelijke en regionale voorzieningen en de jeugdhulpadviesteams.
3. Het plan voorziet voor elke regio in een patroon van voorzieningen, dat zo goed mogelijk aansluit bij de behoeften en dat evenwichtig is opgebouwd uit voorzieningen behorende tot de typen, genoemd in artikel 1, derde lid.
4. Het plan voorziet in ieder geval in een genoegzaam aanbod van jeugdhulpverlening ten behoeve van jeugdigen ten aanzien van wie een maatregel van justitiële kindbescherming is toegepast.

Artikel 44

1. Het plan wordt niet vastgesteld of gewijzigd dan nadat daarover met de provinciale besturen en, ten aanzien van het beleid met betrekking tot steunfuncties en landelijke voorzieningen, met de naar het oordeel van Onze ministers representatieve organisaties daarvan overleg is gevoerd.
2. Alvorens tot vaststelling over te gaan maken Onze ministers het ontwerp van het plan tijdig bekend in de Nederlandse Staatscourant en in een of meer dag- of nieuwsbladen onder vermelding van de bevoegdheid, bedoeld in het derde lid.
3. Binnen een maand na de dagtekening van de Nederlandse Staatscourant waarin het ontwerp bekend werd gemaakt, kan een ieder tegen het ontwerp schriftelijk bezwaar maken bij Onze ministers.
4. Het vastgestelde plan wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt en wordt door Onze ministers onverwijld gezonden aan beide kamers der Staten-Generaal, onder vermelding van de bezwaren, bedoeld in het derde lid.

Artikel 45

1. Onze ministers stellen jaarlijks met inachtneming van het plan vast:
 - a. welke steunfuncties en landelijke voorzieningen in het komende kalenderjaar voor bekostiging in aanmerking komen dan wel door het Rijk in stand zullen worden gehouden, door wie een steunfunctie of landelijke voorziening zal worden uitgevoerd, alsmede het maximale subsidie en in voorkomende gevallen de maximale capaciteit;
 - b. welke bedragen in het komende kalenderjaar beschikbaar zullen zijn voor de bestrijding van financiële gevolgen van een vermindering van het subsidie of de capaciteit dan wel beëindiging van de bekostiging van steunfuncties of landelijke voorzieningen.
2. Tevens stellen Onze ministers jaarlijks met inachtneming van het plan en na overleg met de provinciale besturen voor elke regio vast:
 - a. welke regionale voorzieningen in het komende kalenderjaar voor bekostiging in aanmerking komen dan wel door het Rijk in stand zullen

worden gehouden, door wie een voorziening zal worden uitgevoerd, alsmede het maximale subsidie en in voorkomende gevallen de maximumcapaciteit;

b. welk bedrag beschikbaar is ten behoeve van het functioneren van een jeugdhulpadviesteam;

c. welke bedragen beschikbaar zullen zijn voor de bestrijding van de financiële gevolgen van de vermindering van het subsidie of de capaciteit dan wel beëindiging van de bekostiging van regionale voorzieningen.

3. Indien aannemelijk is dat de vaststelling, bedoeld in het eerste of tweede lid, zal leiden tot gevolgen van de rechtspositie van de werknemers, overleggen Onze ministers daarover met de representatieve organisaties van werkgevers en werknemers.

4. Beslissingen als bedoeld in het eerste en tweede lid, worden schriftelijk aan de belanghebbenden medegedeeld.

5. Onze ministers maken bovendien jaarlijks bekend welk bedrag beschikbaar is voor de uitvoering van experimenten.

Artikel 46 is vervallen.

HOOFDSTUK XII. VOOGDIJ- EN GEZINSVOOGDIJ-INSTELLINGEN

Artikel 47

1. Onze Minister van Justitie aanvaardt, indien naar zijn oordeel aan diens activiteiten behoefte bestaat, een rechtspersoon als instelling die:

a. als voogdij-instelling op grond van artikel 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek voogdij kan uitoefenen;

b. als gezinsvoogdij-instelling aan patroons- en gezinsvoogden leiding en bijstand kan verlenen en die hulp en steun kan verlenen aan voorwaardelijk veroordeelde, in vrijheid gestelde of ontslagen minderjarigen, alsmede nazorg biedt.

2. Een rechtspersoon komt slechts voor aanvaarding in aanmerking, indien hij:

a. volledige rechtsbevoegdheid bezit, zijn zetel heeft in Nederland en direct noch indirect beoogt winst te maken;

b. zich blijkens zijn statuten ten doel stelt de in het eerste lid, onder a of b, bedoelde taken te vervullen;

c. aannemelijk heeft gemaakt dat hij:

1°. een zodanige werkwijze zal toepassen dat redelijkerwijze mag worden verwacht dat de beoogde doelen kunnen worden bereikt;

2°. zal voldoen aan het bij of krachtens de wet bepaalde.

3. Een op grond van het eerste lid aanvaarde rechtspersoon neemt op gelijke voet als een uitvoerder deel aan het samenwerkingsverband. Hoofdstuk VIII is ten aanzien van deze van overeenkomstige toepassing.

4. Een rechtspersoon, die op grond van het eerste lid is aanvaard, voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels, omtrent de onderwerpen, bedoeld in artikel 31. In die maatregel worden nadere regels gesteld omtrent de taken van gezinsvoogdij-instellingen.

Artikel 48

1. Aan een rechtspersoon die is aanvaard op grond van artikel 47, eerste lid, kan Onze Minister van Justitie subsidie verlenen in de kosten van de uitoefening van zijn taak.

2. Tot de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden niet gerekend de kosten, verbonden aan hulpverlening in een voorziening behorende tot een categorie genoemd in de bij deze wet behorende bijlage.

3. Subsidie wordt slechts verleend, indien de rechtspersoon aannemelijk heeft gemaakt dat aan hem, met inbegrip van het subsidie, voldoende

financiële middelen ter beschikking staan om de beoogde doelen te verwezenlijken.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent het verlenen van subsidie als bedoeld in het eerste lid. De regels kunnen betrekking hebben op de onderwerpen, genoemd in artikel 33, tweede lid.

Artikel 49

Onze Minister van Justitie kan regels of nadere regels stellen ten aanzien van:

- a. de indiening van en de beslissing op een verzoek om aanvaarding;
- b. de onderwerpen, genoemd in artikel 33, tweede lid, onder d, e en f.

Artikel 50

1. Het toezicht op de naleving van het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde berust bij Onze Minister van Justitie, die daarin wordt bijgestaan door de raden voor de kindbescherming.

2. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 40 en 41 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 51

Indien een rechtspersoon die op grond van artikel 47, eerste lid, is aanvaard, niet meer voldoet aan het bij of krachtens de wet bepaalde, dan wel indien aan zijn activiteiten naar het oordeel van Onze Minister van Justitie geen behoefte meer bestaat, kan Onze Minister van Justitie, nadat de rechtspersoon in de gelegenheid is gesteld terzake te worden gehoord, de aanvaarding intrekken.

HOOFDSTUK XIII. PLAATSING IN EEN TUCHTSCHOOL

Artikel 51a

De straf, bedoeld in artikel 77g, onder a, 1°, van het Wetboek van Strafrecht, wordt slechts ten uitvoer gelegd in een rijksinrichting.

HOOFDSTUK XIIB. BIJZONDERE BEPALINGEN TEN AANZIEN VAN RIJKSINRICHTINGEN

Artikel 51b

1. Aan de in een rijksinrichting verblijvende jeugdige kan een zakgeld, alsmede een geldelijke beloning voor verrichte arbeid worden toegekend volgens door Onze Minister van Justitie te stellen regelen.

2. In deze regelen kan worden bepaald dat een deel van deze gelden onder bewaring blijft, hetzij ter aanwending ten behoeve van de jeugdige tijdens zijn verblijf in de inrichting, hetzij ter uitkering ineens of in termijnen bij het einde van zijn verblijf aan hemzelf of zijn wettelijke vertegenwoordiger. Indien de jeugdige aansluitend op dit verblijf in een andere rijksinrichting wordt geplaatst kunnen de gelden ter bewaring worden overgedragen aan die inrichting.

3. Aanspraken op zakgeld en geldelijke beloning als bedoeld in het eerste lid zijn onvervreemdbaar en niet vatbaar voor beslag. De gelden kunnen worden aangewend tot vergoeding van schade die een gevolg is van een onrechtmatige daad van de jeugdige.

Artikel 51c

1. Er is bij elke rijksinrichting een commissie van toezicht. De leden van de commissie van toezicht worden door Onze Minister van Justitie benoemd en ontslagen.

2. Een jeugdige kan schriftelijk beklag doen bij de commissie van toezicht over elke door of vanwege de directeur van de rijksinrichting gegeven beslissing die zich tot hem persoonlijk richt of waarbij wordt afgeweken van de rechten die hij aan de in de rijksinrichting geldende voorschriften kan ontnemen. Een beslissing van een lid van het personeel wordt geacht te zijn genomen vanwege de directeur, tenzij anders blijkt.

3. Het beklag moet worden gedaan uiterlijk zeven dagen na de dag waarop de jeugdige kennis heeft gekregen van de beslissing. Een na afloop van deze termijn ingediend klaagschrift is niettemin ontvankelijk, indien blijkt dat de jeugdige het beklag zo spoedig heeft gedaan als redelijkerwijs van hem kon worden verlangd.

Artikel 51d

1. De voorzitter van de commissie van toezicht of een lid van de commissie dat daartoe door de voorzitter is aangewezen, beoordeelt de klacht. Zonodig vraagt hij aan de directeur en jeugdige inlichtingen.

2. Hangende de beslissing op de klacht, kan de voorzitter van de commissie van toezicht of het lid van de commissie dat hem vervangt, aan de directeur het voorstel doen de verdere tenuitvoerlegging van de beslissing waarop de klacht betrekking heeft te schorsen. Indien hij van mening is, dat dit voorstel niet kan worden gevolgd, doet hij daarvan binnen vierentwintig uur schriftelijk en onder opgave van redenen mededeling aan de commissie. De voorzitter van de commissie of het lid dat hem vervangt, beslist na overleg met de directeur, omtrent de schorsing.

Artikel 51e

1. Indien de zaak naar het oordeel van de voorzitter of het lid van eenvoudige aard is, neemt hij uiterlijk vijf dagen na het ontvangen van de klacht daarop een beslissing, nadat hij de directeur en de jeugdige heeft gehoord. Deze beslissing kan hierin bestaan dat het beklag gegrond of ongegrond wordt verklaard.

2. De beslissing van de voorzitter of het lid is met redenen omkleed; een afschrift van de beslissing wordt aan de jeugdige en de directeur uitgereikt of toegezonden. Daarbij wordt gewezen op het bepaalde in artikel 51g.

3. Indien het beklag gegrond wordt verklaard, nodigt de voorzitter of het lid de directeur uit zijn beslissing te herzien. De directeur geeft aan die uitnodiging gevolg, tenzij hij gebruik maakt van de in artikel 51g omschreven beroepsmogelijkheid.

4. De directeur doet aan de voorzitter of het lid onverwijld mededeling van de herziene beslissing waartoe hij gekomen is.

Artikel 51f

Indien de zaak naar het oordeel van de voorzitter of het lid niet van eenvoudige aard is, verwijst hij deze binnen drie dagen naar een voor de behandeling van dergelijke zaken samengestelde klachtencommissie uit de commissie van toezicht. Hij doet hiervan onverwijld schriftelijk mededeling aan de directeur en de jeugdige.

Artikel 51g

De klachtencommissie behandelt tevens het beroep dat door de jeugdige of de directeur is ingesteld tegen een beslissing als bedoeld in

artikel 51e, eerste lid. Dit beroep moet schriftelijk worden ingesteld uiterlijk zeven dagen nadat die beslissing door de jeugdige, respectievelijk de directeur, is ontvangen. Een na afloop van deze termijn ingediend beroepschrift is niettemin ontvankelijk indien blijkt dat de jeugdige het beroep zo spoedig mogelijk heeft ingesteld als redelijkerwijs van hem kon worden verlangd.

Artikel 51h

De klachtencommissie houdt zitting met drie leden. Bij voorkeur treedt als voorzitter een met rechtspraak belast lid van de rechterlijke macht op. Betreft het een beroep als bedoeld in artikel 51g dan neemt de voorzitter van de commissie van toezicht, respectievelijk het lid, tegen wiens beslissing het beroep zich richt, niet aan de behandeling van de zaak door de klachtencommissie deel. Artikel 51d, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 51i

1. De klachtencommissie hoort de directeur en de jeugdige. Ze kan ook bij andere personen mondeling of schriftelijk inlichtingen inwinnen.
2. De jeugdige kan zich door een raadsman doen bijstaan. Toevoeging van een advocaat kan geschieden door de voorzitter van de klachtencommissie. De beloning van de aldus toegevoegde advocaat en de vergoeding van de door hem gemaakte kosten geschiedt volgens regelen te stellen bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 51j

1. De klachtencommissie beslist uiterlijk twee weken nadat de zaak bij haar aanhangig is gemaakt.
2. De klachtencommissie kan het beklag, respectievelijk het beroep, gegrond of ongegrond verklaren. Indien zij een beroep behandelt, kan zij tevens bepalen dat de zaak naar haar oordeel niet van eenvoudige aard is en daarop beslissen als ware de zaak, overeenkomstig het bepaalde in artikel 51f naar haar verwezen.
3. De beslissing is met redenen omkleed; een afschrift van de beslissing wordt aan de jeugdige en de directeur uitgereikt of toegezonden. Daarbij wordt gewezen op het bepaalde in artikel 51l.

Artikel 51k

1. Bij het geven van haar beslissing nodigt de klachtencommissie, voor zover daartoe aanleiding bestaat, de directeur uit zijn beslissing te herzien. De directeur geeft aan die uitnodiging gevolg, tenzij de beslissing van de klachtencommissie vatbaar is voor beroep en hij van die beroepsmogelijkheid gebruik maakt. Artikel 51e, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.
2. Indien het beklag gegrond wordt verklaard, maar de gevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan gemaakt kunnen worden, kan de klachtencommissie de directeur een voorstel doen de jeugdige een compensatie te verlenen.

Artikel 51l

1. Indien de klacht bij de klachtencommissie aanhangig was gemaakt overeenkomstig het bepaalde in artikel 51f, dan wel door de klachtencommissie ingevolge artikel 51j, tweede lid, is beslist dat dit had behoren te geschieden, kan zowel de jeugdige als de directeur schriftelijk beroep instellen bij het College van advies voor de justitiële kindbescherming.

Het college kan de behandeling van het beroepschrift opdragen aan een uit zijn midden benoemde commissie.

2. Het beroep moet worden ingesteld uiterlijk zeven dagen na ontvangst van de beslissing van de klachtencommissie. Artikel 51g, laatste volzin, is van toepassing.

3. Het college of de commissie neemt een beslissing op het beroepschrift met overeenkomstige toepassing van het bepaalde in de artikelen 51h, 51i, 51j, tweede lid, eerste volzin, en derde lid, eerste volzin, en 51k.

Artikel 51m

De taken en samenstelling van de commissie van toezicht worden nader geregeld bij algemene maatregel van bestuur.

HOOFDSTUK XIII. COLLEGE VAN ADVIES VOOR DE JUSTITIËLE KINDERBESCHERMING

Artikel 52

1. Er is een college van advies, genaamd College van advies voor de kinderbescherming, dat Onze Minister van Justitie van advies dient over vraagstukken van algemeen beleid met betrekking tot de aan Onze Minister van Justitie of mede aan hem opgedragen uitvoering van wettelijke bepalingen omtrent jeugdigen.

2. Het college verricht voor het overige de werkzaamheden welke hem bij algemene maatregel van bestuur worden opgedragen.

Artikel 53

1. Het college bestaat uit een voorzitter, een plaatsvervangend voorzitter en tenminste negen andere leden.

2. De leden worden in functie door de Kroon benoemd en ontslagen.

Artikel 54

Het college vergadert zo dikwijls zijn voorzitter of Onze Minister van Justitie dit nodig acht.

Artikel 55

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen worden gesteld omtrent de benoeming en het ontslag van de leden van het college en omtrent zijn werkwijze.

HOOFDSTUK XIV. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 56

1. Tegelijk met de vaststelling, bedoeld in artikel 45, tweede lid, voor het jaar 1991, worden de bedragen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder c, vastgesteld welke voor het jaar 1992 aan de provincies beschikbaar zullen worden gesteld, voor zover de wetgever de nodige gelden beschikbaar stelt.

2. Voor de toepassing van artikel 14, tweede en derde lid, treden de in het eerste lid bedoelde bedragen in de plaats van de bedragen, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder c.

Artikel 57

1. Gedeputeerde Staten bevorderen dat binnen drie maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wet de in artikel 15, tweede lid,

bedoelde bestuursleden van het samenwerkingsverband en hun plaatsvervangers worden aangewezen.

2. Binnen drie maanden nadat het bestuur van een samenwerkingsverband is gevormd, worden door het bestuur van het samenwerkingsverband de leden van het jeugdhulpadviesteam aangewezen en wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 23.

Artikel 58

1. In afwijking van artikel 23 vormen de in een regio werkzame uitvoerders van semi-residentiële of residentiële voorzieningen van secundaire hulpverlening gedurende een in het plan aangegeven termijn een herstructureringsberaad.

2. Het herstructureringsberaad heeft tot taak:

a. het uitbrengen van adviezen aan het samenwerkingsverband omtrent de wijze waarop binnen de in het plan aangegeven termijn de daarin beschreven structuur van het aanbod aan voorzieningen kan worden gerealiseerd;

b. het met het oog op de totstandkoming van de onder a bedoelde structuur, maken van afspraken omtrent de wijze waarop wordt vastgesteld in welke voorziening een jeugdige zal verblijven, welke specifieke deskundigheid daarnaast aan de jeugdige moet worden geboden en door wie deze deskundigheid beschikbaar zal worden gesteld.

3. Indien in een rechterlijke uitspraak is vastgesteld in welke voorziening een jeugdige zal verblijven, hebben de afspraken, bedoeld in het tweede lid, onder b, geen betrekking op de wijze waarop wordt vastgesteld in welke voorziening de jeugdige zal verblijven.

4. Indien een advies als bedoeld in artikel 16, onder f, betrekking heeft op de realisatie van de structuur, bedoeld in het tweede lid, onder a, behelst het advies in zoverre het desbetreffende advies van het herstructureringsberaad, onder vermelding van het standpunt van het samenwerkingsverband.

Artikel 59

In afwijking van artikel 26, eerste lid, kan de hulpverlening aan een jeugdige die op de datum van inwerkingtreding van deze wet hulp ontvangt van een type als bedoeld in artikel 1, derde lid, onder a, b of c, gedurende ten hoogste zes maanden worden voortgezet. Het tweede lid van artikel 26 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 60

1. De Beginselenwet voor de kindbescherming (Stb. 1961, 403) wordt ingetrokken.

2. Hetgeen door de Kroon of door Onze Minister van Justitie ter uitvoering van artikel 2 respectievelijk 26g en 26k van de Beginselenwet voor de kindbescherming is verricht, wordt geacht te zijn verricht op grond van hoofdstuk XIII respectievelijk artikel 51i en 51m.

Artikel 61

Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 255, tweede lid wordt de zinsnede «, die aan daartoe bij de Beginselenwet voor de kindbescherming gestelde eisen voldoet» vervangen door: die is aanvaard op grond van artikel 47, eerste lid, onder b, van de Wet op de jeugdhulpverlening.

B

In de eerste volzin van artikel 262 worden de woorden «in een van de bij algemene maatregel van bestuur als observatiehuis aan te wijzen inrichtingen» vervangen door: in een op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening bekostigde voorziening, behorende tot de categorie, genoemd onder II, onderdeel 2, van de bijlage bij die wet.

C

Artikel 263 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Indien dit in het belang van de verzorging en opvoeding noodzakelijk is, kan de kinderrechter het kind doen opnemen in een op grond van de Wet op de jeugdhulpverlening voor bekostiging in aanmerking gebrachte voorziening. De kinderrechter kan volstaan met het aanwijzen van de categorie van voorzieningen waarin de opneming zal geschieden.

2. Het zesde lid komt te luiden:

6. Opneming in een tehuis, behorende tot een categorie, genoemd onder II, onderdeel 1 tot en met 4 of onder III, onderdeel 3, van de bijlage bij de Wet op de jeugdhulpverlening, voor zover dit onder beheer staat van Onze Minister van Justitie, eindigt mede door een besluit van Onze Minister van Justitie, de kinderrechter gehoord, wanneer Onze Minister van Justitie dit in verband met een juiste verdeling der in die tehuizen beschikbare plaatsruimte noodzakelijk oordeelt.

D

Artikel 302, eerste lid, komt te luiden:

1. De rechter kan – mits op diens verzoek of na diens bereidverklaring – de voorgedij opdragen aan een rechtspersoon die is aanvaard op grond van artikel 47, eerste lid, onder a, van de Wet op de jeugdhulpverlening.

E

Artikel 305 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid worden de woorden «in pleeggezinnen of inrichtingen doet opnemen» vervangen door: uit huis plaatst.

2. In het derde lid worden de woorden «De pleeggezinnen en inrichtingen» vervangen door: De plaatsen.

Artikel 62

Het Wetboek van Strafrecht wordt gewijzigd als volgt:

A

Na artikel 77g wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 77g bis

1. De straf van arrest wordt naar bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen ten uitvoer gelegd in een tehuis, behorende tot een categorie, genoemd onder II, onderdeel 1 tot en met 4, of onder III, onderdeel 3, van de bijlage, behorende bij de Wet op de jeugdhulpverlening of ter plaatse door de rechter aangewezen.

2. De kosten van de straffen van arrest en plaatsing in een tuchtschool komen, voor zover niet bij of krachtens enige wet anders is bepaald, ten laste van de Staat.

B

Na artikel 77h wordt een artikel ingevoegd luidende:

Artikel 77h bis

1. Ingeval van terbeschikkingstelling van de regering als bedoeld in artikel 77h, onder a, 1°, of van plaatsing in een inrichting voor buitengewone behandeling als bedoeld in artikel 77h, onder a, 2°, of b, 1°, draagt de Minister van Justitie de opvoeding en verzorging onderscheidenlijk de behandeling van de minderjarige op aan een rechtspersoon als bedoeld in artikel 47, eerste lid, onder a, van de Wet op de jeugdhulpverlening of doet hij de minderjarige opnemen in een tehuis, behorende tot de categorie, genoemd onder II, onderdelen 3 en 4, van de bijlage, behorende bij de Wet op de jeugdhulpverlening, voor zover dit onder beheer staat van de Minister van Justitie.

2. Bij zijn beslissing ingevolge het eerste lid let de Minister van Justitie op de godsdienstige gezindheid van de minderjarige en het gezin, waartoe deze behoort, alsmede op het advies van de rechter, die het vonnis uitsprak, en de wens van degene, die het gezag uitoefent. De Minister van Justitie beslist niet dan nadat hij de raad voor de kinderbescherming omtrent de wijze van tenuitvoerlegging heeft gehoord.

3. De kosten van de maatregelen, bedoeld in het eerste lid, komen, voor zover niet bij of krachtens enige wet anders is bepaald, ten laste van de Staat.

C

Na artikel 77s wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 77s bis

1. De Minister van Justitie kan te allen tijde beslissen dat de terbeschikkingstelling van de regering of de plaatsing in een inrichting voor buitengewone behandeling voorwaardelijk of onvoorwaardelijk wordt beëindigd. Hij wint het advies in van de raad voor de kinderbescherming.

2. Het voorwaardelijk ontslag kan worden ingetrokken of geschorst, wanneer de minderjarige de gestelde voorwaarden overtreedt, zich op andere wijze misdraagt of het belang van de minderjarige zulks bepaaldelijk vordert.

3. Met het toezicht op de naleving van de voorwaarden is de raad voor de kinderbescherming belast.

4. De laatste volzin van het eerste lid en het tweede en derde lid vinden mede toepassing ingeval van voorwaardelijke beëindiging van de maatregel door de rechter overeenkomstig artikel 77q of artikel 77r.

D

Artikel 77 ff komt te luiden:

Artikel 77 ff

Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gesteld betreffende:

- a. de uitvoering van de straffen van arrest en plaatsing in een tucht-school;
- b. de uitvoering van de maatregelen van terbeschikkingstelling van de regering en van plaatsing in een inrichting voor buitengewone behandeling;
- c. het verstrekken van inlichtingen aan het openbaar ministerie en de raden voor de kinderbescherming met betrekking tot een minderjarige ten

aanzien van wie een voorwaardelijke veroordeling is uitgesproken dan wel een beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling is genomen;

d. de wijze waarop een beslissing tot voorwaardelijke invrijheidstelling van een minderjarige wordt uitgelokt.

Artikel 63

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift terzake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voorzover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 64

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip dat voor de onderscheiden artikelen verschillend kan zijn, doch uiterlijk op 1 januari 1988.

Artikel 65

Deze wet kan worden aangehaald als Wet op de jeugdhulpverlening.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,

De Minister van Justitie,

BIJLAGE BEHORENDE BIJ DE WET OP DE JEUGDHULPVERLENING

I. Primaire hulpverlening

1. Jongerenadviescentra, waaronder worden verstaan voorzieningen die aan jeugdigen met maatschappelijke of emotionele problemen open opvang bieden, behandeling en begeleiding en adviezen verstrekken;
2. kindertelefoons, waaronder worden verstaan voorzieningen die op aan hen voorgelegde vragen en problemen van jeugdigen ingaan en de jeugdigen zo nodig verwijzen naar andere hulpverleningsinstanties, een en ander uitsluitend per telefoon;
3. instellingen voor spel- en opvoedingsvoorlichting, waaronder worden verstaan voorzieningen die voorlichting en advies geven aan instellingen en instanties ter ondersteuning van hun betrokkenheid bij de opvoeding en vorming van jeugdigen in het primaire leefmilieu;
4. bureaus vertrouwensartsen, waaronder worden verstaan voorzieningen waaraan kindermishandeling vertrouwelijk gemeld kan worden en die na onderzoek door middel van verwijzing naar of inschakeling van andere hulpverleners trachten een oplossing te realiseren voor het probleem van de mishandeling en de daaraan ten grondslag liggende oorzaken.

II. Secundaire hulpverlening

1. voorzieningen voor crisisopvang, waaronder worden verstaan tehuizen voor voorlopige opnemings van en hulpverlening gedurende dag en nacht aan jeugdigen die onverwijld moeten worden opgenomen in afwachting van een beslissing omtrent de meest aangewezen vorm van hulpverlening dan wel in afwachting van hun definitieve bestemming;
2. observatietehuizen, waaronder worden verstaan tehuizen voor onderzoek naar de persoonlijkheid van jeugdigen ten einde te bezien welke hulpverlening de meest aangewezen moet worden geacht, alsmede verzorging gedurende dag en nacht wordt geboden;
3. tehuizen voor opvoeding en verzorging, waaronder worden verstaan tehuizen waarin aan jeugdigen gedurende dag en nacht opvoeding en verzorging wordt geboden in verband met problemen of stoornissen van lichamelijke, geestelijke, sociale of pedagogische aard die hun ontwikkeling naar volwassenheid ongunstig beïnvloeden;
4. tehuizen voor buitengewone behandeling, waaronder worden verstaan tehuizen waarin jeugdigen gedurende dag en nacht worden behandeld in verband met hun problemen of stoornissen van lichamelijke, geestelijke, sociale of pedagogische aard die hebben geleid tot sociaal onaanvaardbaar gedrag;
5. gezinshuizen, waaronder worden verstaan tehuizen als bedoeld onder 3, waarbij zoveel mogelijk een normale leef- en gezinssituatie wordt benaderd en die in belangrijke mate is gericht op het primaire leefmilieu van de jeugdigen;
6. instellingen voor therapeutische gezinsverpleging, waaronder worden verstaan voorzieningen die aan zeer moeilijk opvoedbare jeugdigen in pleeggezinnen intensieve steun en begeleiding door een gespecialiseerd maatschappelijk werker bieden;
7. instellingen voor begeleid wonen, waaronder worden verstaan voorzieningen die aan zelfstandig gehuisveste jeugdigen begeleiding bieden, gericht op zelfstandig functioneren;
8. voorzieningen voor pleegzorg, waaronder worden verstaan voorzieningen die aan jeugdigen opnemings in een pleeggezin bieden en aan pleegkinderen, pleegouders en (stief)ouders begeleiding bieden met betrekking tot opvoeding en verzorging van de pleegkinderen;
9. is vervallen;
10. centrales voor pleeggezinnen, waaronder worden verstaan voorzieningen die de plaatsing van jeugdigen in pleeggezinnen voorbereiden;

11. dagcentra voor schoolgaande jeugd, waaronder worden verstaan voorzieningen die buiten schooltijd begeleiding bieden aan schoolgaande kinderen wier functioneren door psycho-sociale problemen wordt belemmerd, alsmede aan hun (stief)ouders;

12. medische kindertehuizen, waaronder worden verstaan tehuizen waarin aan jeugdigen wier lichamelijke of geestelijke gezondheid is aangetast of in ernstige mate wordt bedreigd geneeskundige behandeling, daaronder begrepen geneeskundig onderzoek en observatie door artsen in samenwerking met andere deskundigen, alsmede verpleging en verzorging gedurende dag en nacht, wordt geboden;

13. medische kleuterdagverblijven, waaronder worden verstaan voorzieningen waarin aan jeugdigen bij wie een stoornis in de ontwikkeling is opgetreden of dreigt op te treden ten gevolge van een samenloop van lichamelijke of geestelijke en maatschappelijke factoren, hulp wordt geboden, bestaande uit:

a. het noodzakelijke geneeskundige onderzoek en de noodzakelijke geneeskundige behandeling door een kinderarts in samenwerking met andere deskundigen, alsmede verzorging gedurende de dag of een gedeelte daarvan;

b. begeleiding van het gezin waartoe het kind behoort;

14. jeugdsecties Riagg, waaronder worden verstaan voorzieningen die psycho-sociale behandeling op multimethodische en multidisciplinaire basis aan jeugdigen bieden, alsmede aan jeugdigen of personen in hun omgeving psycho-sociale adviezen, begeleiding of voorlichting op multidisciplinaire basis verlenen.

III. Tertiaire hulpverlening

1. internaten voor zeer intensieve behandeling, waaronder worden verstaan tehuizen waarin aan jeugdigen met zeer zware gedragsproblemen, al dan niet gepaard gaande met psychotische of neurotische stoornissen, behandeling wordt geboden, alsmede verpleging en verzorging gedurende dag en nacht;

2. jeugdpsychiatrische klinieken, waaronder worden verstaan ziekenhuizen waarin uitsluitend aan jeugdigen met psychotische of neurotische stoornissen, al dan niet gepaard gaande met gedragsproblemen, behandeling wordt geboden, alsmede verpleging gedurende dag en nacht.

3. tuchtscholen, waaronder worden verstaan tehuizen uitsluitend bestemd voor jeugdigen aan wie de straf, bedoeld in artikel 77g, onder a, 1° of 2°, of b, 1°, van het Wetboek van Strafrecht is opgelegd of die de kinderrechter ingevolge artikel 263 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek aldaar doet opnemen.